

Nowenna

przed beatyfikacją Czcigodnego
Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza

Kraków

06 czerwca - 14 czerwca 2024

„Choćbym miał trupem paść, nie zaprzestanę tej Ewangelii głosić i nie wyrzeknę się własnego krzyża” – mówił podczas jednej ze swojej homilii Ksiądz Michał Rapacz. W nocy z 11 na 12 maja 1946 roku na plebań w Płokach, gdzie posługiwał, wtargnęła komunistyczna bojówka. Księdzu Rapaczowi odczytano wyrok śmierci, a następnie wyprowadzono go na zewnątrz. Powtarzał wtedy tylko jedno zdanie: „Niech się dzieje Twoja wola, Panie”. Ciągnięty na powrozie wokół kościoła i dotkliwie bity, został następnie siłą uprowadzony do oddalonego o około 1 km lasu i tam zastrzelony.

Decyzją Ojca Świętego Franciszka Czcigodny Sługa Boży ksiądz Michał Rapacz 15 czerwca 2024 roku w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łągiewnikach zostanie wyniesiony do chwały ołtarzy. Do tej uroczystości pragniemy się przygotować przez specjalną Nowennę. Serdecznie zachęcam wszystkich, aby zechcieli się w nią włączyć, upraszając u Dobrego Pasterza łaskę licznych i świętych powołań kapłańskich i zakonnych.

Abp Marek Jędraszewski,
Metropolita Krakowski

xxxxxxxxxxxxxxxx

Skład
Paweł Kremer

 WYDAWNICTWO
ŚW. STANISŁAWA BM
30-610 Kraków, ul. Totus Tuus 32
tel. 12 25 75 336
www.stanislawbm.pl
wydawnictwo@stanislawbm.pl

Dzień I

MODLITWA

---

6 czerwca

INTENCJA: Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie

MODLITWĘ PROWADZĄ: róże różańcowe i apostołat „Margaretka”

AUTOR ROZWAŻANIA: ks. Stanisław Szczepaniec

WPROWADZENIE

Panie Jezu Chryste, żywy i prawdziwy, obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie Ołtarza. W czerwcowe wieczory klękamy u Twych stóp, by słowami litanii wysławiać przymioty Twego Boskiego serca. Do Serca Twojego, Jezu, spieszymy z naszymi prośbami. Dzisiaj rozpoczynamy w naszej archidiecezji szczególnie czas nowenny przed uroczystością beatyfikacji Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza. Chcemy do tego wydarzenia jak najlepiej się przygotować, a nie można zrobić tego lepiej niż poprzez trwanie w modlitwie przed Tobą, Jezu. Prosimy, błogosław nam, by zbliżająca się beatyfikacja wydała błogosławione owoce w życiu Kościoła krakowskiego. W każdym dniu polecać będziemy poszczególne grupy i osoby, tworzące żywą wspólnotę wiary, jaką jest nasza archidiecezja, która wkrótce cieszyć się będzie darem kolejnego błogosławionego

kapłana. Dzisiaj, w pierwszym dniu nowenny, modlitwą obejmujemy róże różańcowe naszej parafii oraz wszystkich modlących się za kapłanów w apostołacie „Margaretka”.

ROZWAŻANIE

Jedną z najbardziej charakterystycznych cech kandydatów na ołtarze jest modlitwa. Bez niej nie ma zjednoczenia z Bogiem ani autentycznej świętości. Ona bowiem – świętość – nie jest tylko postawą moralną czy sprawnością w działaniu, lecz autentycznym udziałem w życiu samego Boga i świadčeniem o Nim w świecie.

Nowennę przed beatyfikacją Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza rozpoczynamy więc od spojrzenia na modlitwę. Podziwiamy jego gorliwość w modlitwie widoczną już w jego dzieciństwie i młodości. Wyniósł ją z domu rodzinnego, a rozwinął przez współpracę z łaską Bożą i wychowawcami w seminarium. Modlitwą przenikał wszystkie swoje działania. Zawierzał Bogu tych, do których został posłany. Szczególne świadectwo modlitwy zostawił nam w trudnym czasie II wojny światowej i powojennego reżimu komunistycznego. Wiele nocy spędził w kościele na adoracji Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Czynił to również w okresie zimowym, gdy temperatury mocno spadały.

Do umiłowanych modlitw, które towarzyszyły mu przez całe życie, należał różaniec. Uczył tej modlitwy dzieci, pomagał trwać w niej ludziom młodym, mobilizował też do odmawiania różańca dorosłych. Troszczył się o to, aby w październiku, a także w kolejne niedziele roku róże różańcowe prowadziły tę modlitwę w kościele. Ukazywał jej znaczenie. Mówił: „Sama Matka Boża w objawieniach zachęca nas do modlitwy różańcowej, a kto nie słuca dobrej matki? Katolik powinien nosić różaniec i odmawiać go, bo to jest najpiękniejszy order, jakim powinien cieszyć się każdy wyznawca”.

Na naszej drodze wiary, podobnie jak w na drodze Księdza Michała, różaniec odgrywa ważną rolę. Dziękujemy Bogu za dar Żywego Różańca, który w niektórych parafiach gromadzi liczne grono mężczyzn i kobiet. Dziękujemy za „Margaretki”, w których wierni ogarniają modlitwą kapłanów. Przygotowując się do beatyfikacji Sługi Bożego, polecamy jego wstawiennictwu sprawę modlitwy, prosząc, aby nikt z ochrzczonych nie zaniedbywał świętych chwil spotkania z Bogiem, lecz starał się wypływać na głębię życia modlitewnego. Niech nam również wyprasza nowe powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

WSTĘP DO LITANII

Teraz, Jezu, słowami litanii, Twemu Najświętszemu Sercu zawierzamy wszystkich, którzy należą do róż różańcowych oraz „Margaretek” w naszej wspólnotce. Niech na wzór Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza z modlitwy czerpią siły do znoszenia trudów codzienności. Prosimy, by pozostając wierni podjętym modlitewnym zobowiązaniom, wypraszali dla całej wspólnoty łaskę trwania w wierze i wierności Chrystusowi do końca, szczególnie poprzez nowe i święte powołania kapłańskie.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień II

POWOŁANIE

7 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **młodzież i studenci**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Ryszard Gacek**

WPROWADZENIE

Panie Jezu, obecny z nami pod postacią chleba. W drugim dniu nowenny przed beatyfikacją Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza chcemy szczególną modlitwą objąć ludzi młodych. Niech postać Sługi Bożego staje się dla nich wzorem rozeznawania Bożego powołania i wiernego kroczenia Jego drogą.

ROZWAŻANIE

Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz swoją postawą rozmodlenia poruszał serca nie tylko świeckich, ale i duchownych. Jako uczeń gimnazjum w Myślenicach przychodził na modlitwę do kościoła pod krzyż Chrystusa. Klęcząc pod krzyżem w postawie pokory, powierzał dzień Jezusowi. Od Jezusa czerpał siłę na czas nauki w szkole,

pytał: kim będę w życiu Jezu Chryste? Kiedy usłyszał słowa Jezusa: „Pójdź za Mną” i został kapłanem, często nocą przychodził na adorację do kościoła, by trwać w ciszy przy Chrystusie. Potrzebował tej relacji z Jezusem coraz bardziej. Pielęgnował ją, uczył jej jako kapłan młodych zgromadzonych we wspólnotach formacyjnych w Płokach i Rajczy, dlatego mówili o nim: „kapłan z powołania”, „mąż modlitwy”, „kapłan według Serca Bożego”.

Dziś pragniemy w czasie tej nowenny powierzać w modlitwie każdego młodego człowieka, przed którym stoi odkrycie drogi powołania. Powierzamy wspólnoty młodzieżowe naszej parafii, w których młodzi poznają siebie nawzajem, poznają talenty, którymi ich Bóg obdarzył i którymi mogą służyć we wspólnocie Kościoła, współpracując z łaską Bożą.

Prosimy Cię, Jezu, Dobry Pasterzu. Wzmacniaj wiarę w tych młodych ludziach. Niech otwierają się na Twoje prowadzenie w życiu, bo Ty jesteś Drogą, Prawdą i Życiem. Niech życie Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza będzie dla nich inspiracją do tego, aby swoje życie przeżywać całkiem świadomie, odkrywając swoje powołanie w relacji z Tobą, nasz Panie i Zbawicielu, z pomocą spowiedników i kierowników duchowych, i realizując odkryte powołanie z odwagą i zaufaniem w Boże prowadzenie. Niech obecność Twoja, Jezu, pośród nas w Najświętszym Sakramencie, adorowana i przyjmowana w Komunii Świętej, rozpała serca młodych do czynienia świata lepszym, bardziej otwartym na czynienie dobra i wprowadzania pokoju w naszych rodzinach, wspólnotach, wśród przyjaciół i znajomych oraz w miejscach, do których ich pošlesz.

WSTĘP DO LITANII

Panie Jezu, słowami litanii chcemy teraz polecać Ci ludzi młodych naszej wspólnoty. Myślimy o wszystkich tych, którzy należą do grup

młodzieżowych w naszej archidiecezji. Modlitwą ogarniamy także tegorocznych maturzystów i studentów, którzy przygotowują się do letniej sesji egzaminacyjnej. Prosimy, by nigdy nie zeszli z drogi wiary i – mimo trudności – na zawsze pozostali w Kościele. Z wiarą również błagamy, wzbudzaj w sercach tych ludzi pragnienie pójścia za Tobą drogą powołania kapłańskiego czy zakonnego.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień III

RADOŚĆ

---

8 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **dzieci**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Mirosław Kozina**

WPROWADZENIE

Panie Jezu, utajony w hostii. Klęcząc w blasku Twojej świętej obecności, w kolejnym dniu nowenny przed beatyfikacją Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza modlitwą otaczamy wszystkie dzieci naszej wspólnoty. Błogosław im, by pociągnięte przykładem rodziców, dziadków i wychowawców zbliżyły się do Ciebie i odkryły piękno wiary, której blask zachowają w sercach na całe swoje życie.

ROZWAŻANIE

Wielka to radość, że w kolejnym dniu nowenny przed ogłoszeniem błogosławionym Księdza Michała Rapacza obecne są dzieci. Sam Pan Jezus w sposób szczególny umiłował oraz błogosławił dzieci i powiedział: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie

im; do takich bowiem należy królestwo Boże. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je”. I przyszlście, i jesteście przy Jezusie.

Pragniemy w tym nabożeństwie czerwcowym połączyć nasze serca dziecięce z Twoim sercem, Panie Jezu, bo z tego połączenia rodzi się przyjaźń. A przyjaźń prowadzi do radości. Radość z tego, że ma się kogoś bliskiego obok, kogoś z kim można porozmawiać, zwierzyć się i zawsze na przyjacielu możemy polegać. Dla dzieci taką osobą są rodzice, ale też warto pamiętać, że taką osobą drogą i wyjątkową jest Pan Jezus, bo na Niego zawsze możemy liczyć.

Tę prawdę odkrył Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz, który urodził się 120 lat temu w Tenczynie. Wraz ze swoim rodzeństwem wychowywał się w bardzo pobożnej rodzinie. Od najmłodszych lat Michał był ciekawy świata i to z pewnością ciągnęło go do nauki. Cieszył się, że miał możliwość chodzenia do szkoły. Piękną jego cechą było nabożeństwo do Pana Jezusa i do Jego Mamy – Maryi. Dlatego często przed zajęciami w gimnazjum lub po lekcjach modlił się przed cudownym obrazem Matki Bożej w Myślenicach. Z pewnością czasy, w których przyszło żyć Michałowi, nie były łatwe. Nie dlatego, że nie było Internetu, komórek, tabletów, ale dlatego że był to czas międzywojenny. Mimo niespokojnego czasu miał w sobie wiele radości i pokoju – bo na pierwszym miejscu w jego życiu był Bóg. Z tej przyjaźni z Panem Bogiem obok radości wypływały jeszcze inne cechy: pracowitość, koleżeńskość, uczciwość, prawdomówność i troska o innych. Mając 22 lata, wstąpił do seminarium. Jego serce wówczas biło jeszcze radośniej, bo odkrył powołanie. Boże powołanie. W wieku 27 lat został kapłanem. Posłano go do parafii w Płokach, potem do Rajczy i znów do Płok. Wszędzie tam z wielkim zapałem, oddaniem i radością podejmował posługę, w sposób szczególnie wśród dzieci i młodzieży.

Ksiądz Michał na wzór Dobrego Pasterza pragnął prowadzić wszystkich do Nieba, choć nie było to zawsze takie proste. Dlatego

za swoich parafian codziennie modlił się na różańcu, brewiarzem oraz codziennie – nawet całą noc – adorował Pana Jezusa, często leżąc krzyżem. Z radością katechizował dzieci i młodzież, czyli przekazywał prawdy o Panu Bogu, Kościele i świętych. Wraz z dziećmi i młodzieżą przygotowywał przedstawienia, co dawało wiele radości aktorom, parafianom i jemu samemu. Jednak nadszedł smutny czas, gdy wydano wyrok śmierci na Księdza Michała Rapacza. On – jako uczeń Pana Jezusa – był do końca Bogu wierny. Do końca głosił Dobrą Nowinę – Ewangelię. Do końca radował się z tego, że może oddać życie po to, aby inni się nawrócili i przemienili. Na tej trudnej drodze męczeństwa jego przewodniczką i wspomożycielką była Matka Boża, którą ukochał i czcił do końca. Ksiądz Michał umiera, mając zaledwie 42 lata.

Wielka to radość dla naszej archidiecezji, że po siedemdziesięciu ośmiu latach od swojej śmierci Ksiądz Michał zostanie już za kilka dni ogłoszony błogosławionym. Panie Jezu, my wierzymy w świętych obcowanie, czyli w to, że mamy duchową łączność ze świętymi, czyli z tymi, którzy są w Niebie.

WSTĘP DO LITANI

Teraz słowami litanii prosimy Cię, Panie Jezu, aby obecne tutaj dzieci podobnie jak Ksiądz Michał zawsze słuchały Twego głosu i szły za Tobą. Prosimy, abyś na wzór naszego przyszłego błogosławionego były wiernie Tobie do końca swoich dni, aby kochały Maryję oraz abyśmy my wszyscy – mimo trudnych sytuacji, problemów i doświadczeń – byli radośni.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień IV

RODZINA

9 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **małżonkowie i rodziny**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Paweł Gałuszka**

WPROWADZENIE

Jezu, dzisiaj, w Dzień Pański, klękamy przed Tobą. Oczekując beatyfikacji Księdza Michała Rapacza, szczególną modlitwą otaczamy rodziny naszej parafialnej wspólnoty. Czynimy to nieprzypadkowo w niedzielę. Wszak to ten dzień tygodnia, który powinniśmy spędzić najpierw przy Twoim ołtarzu, a potem w gronie rodzinnym, aby umacniać wzajemne więzi. Szczególną modlitwą otaczamy rodziny, które przeżywają życiowe trudności, prosząc o ducha miłości i wytrwania dla tych, którzy je tworzą.

ROZWAŻANIE

Dotykając tematu życia rodzinnego, myśl człowieka ochrzczonego bardzo często biegnie w kierunku Nazaretu, gdzie jak przekazuje

nam Tradycja, żyła Święta Rodzina. Św. Paweł VI, dzieląc się swoim doświadczeniem wiary, mówił o Nazarecie, że jest on „szkołą, w której zaczyna się pojmować życie Jezusa: jest to szkoła Ewangelii”. W Nazarecie, zdaniem świętego papieża, „uczmy się patrzeć, słuchać, rozważać i przenikać głębokie i tajemne znaczenie tego bardzo prostego, pokornego i jakże pięknego objawienia się Syna Bożego”.

Kapłańskie życie Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza wyrasta z doświadczenia rodzinnego domu w Tenczynie, gdzie 16 września 1904 roku przyszedł na świat jako jedno z czwórki dzieci Marianny i Jana. Dom przyszłego błogosławionego, choć niczym nie wyróżniał się od pozostałych wiejskich zabudowań, które cechowała prostota i znamiona rolniczego trudu, był niemym świadkiem życia wiarą. Dzięki niej z biegiem lat dom ten stawał się Nazaretem, gdzie, jak dalej czytamy w papieskim tekście, uczmy się naśladować Jezusa.

Wracając więc do domu Jezusa, Maryi i Józefa w Nazarecie, myśląc o rodzinnym domu Rapaczów w Tenczynie, czy też patrząc dziś na nasze rodzinne domy, warto w nich dostrzec nie tworzące je mury, ale rodzinne więzi, dzięki którym stają się prawdziwymi domami. Im więcej tam otwartości na Boga, tym bardziej stają się szkołami Ewangelii.

Beatyfikację Księdza Michała Rapacza bezpośrednio poprzedziła na polskiej ziemi beatyfikacja rodziny Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorga dzieci. Choć w historii Józefa i Wiktorii wiele wydarzeń posiada ogromne znaczenie, czymś, co diametralnie zmienia ich życie, jest decyzja dotycząca zawarcia sakramentalnego małżeństwa. Ich wspólne życie od tego momentu stało się przestrzenią, gdzie w różnych wymiarach uczyli się współpracować ze sobą, ale również w tej współpracy szukali żywej obecności Pana Boga. Jakżeż to zmieniało ich wyobrażenie dotyczące miłości, gdzie wychodząc od miłostnego zapatrzenia się w siebie, doświadczały, jak ta miłość ich przemienia, przybierając w nich samych kształty miłości jeszcze

bardziej ludzkiej, pełnej, wiernej, wyłącznej oraz płodnej. Poprzez sakrament małżeństwa Bóg nadał sens każdemu wydarzeniu w ich życiu łącznie z męczeństwem, które staje się heroicznym wyrazem ich oblubieńczej miłości.

Jakżeż trafne wydają się być w tym miejscu słowa prof. Stanisława Grygiela, który zwracając się do małżonków, pisze: „Miłość małżeńska odbija w sobie miłość Bożą. To, co dzieje się między małżonkami, jest tak podobne do tego, co dzieje się pomiędzy Ojcem i Synem, że język poetyckich obrazów rodzący się w doświadczeniu miłości małżeńskiej daje możliwość mówienia o tym, co dane jest człowiekowi w doświadczeniu Miłości, jaką jest Bóg”.

WSTĘP DO LITANII

Jezu, którego serce miłością goreje. Tą modlitwą pragniemy Tobie zawierzać wszystkie rodziny naszej parafii. Niech nigdy nie gaśnie w nich wzajemna miłość, która potrafi przetrwać wszystkie życiowe burze. Polecamy Ci rodziny zaangażowane w życie naszej wspólnoty oraz te, które tworzą wspólnotę Domowego Kościoła. Myślmy także o rodzinach przeżywających kryzysy. Prosimy, by wsparte Twoją łaską, przeszły zwycięsko przez trudny czas, wychodząc z niego jeszcze silniejszymi i ugruntowanymi we wzajemnej miłości.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień V ODWAGA

---

10 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZI: **młodzież przygotowująca się do przyjęcia sakramentu bierzmowania**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Marcin Filar**

WPROWADZENIE

Jezu Chryste, ukryty w znaku chleba. Oczekując beatyfikacji Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza, dzisiaj modlitwą otaczamy ludzi młodych, którzy przygotowują się w naszej parafii i w całej archidiecezji krakowskiej do sakramentu bierzmowania. Pragniemy prosić, aby sakrament chrześcijańskiej dojrzałości przyjmowali nie z przymusu, lecz z własnego pragnienia i by prowadzeni światłem Ducha Świętego odważnie dawali świadectwo o swojej wierze, postępując według jej zasad.

ROZWAŻANIE

„Ale Ty jesteś odważny” – nie ma chyba człowieka, który by nie chciał usłyszeć takich słów. „Odwagi, dasz radę!” – takimi słowami wspieramy tych, którzy wobec jakiegoś wyzwania czują lęk. Życzenie odwagi ma pomóc, aby człowiek przewyciężył w sobie lęk i uwierzył w swoje możliwości. Jeszcze większej mocy nabierają te słowa, gdy podparte są modlitwą, a odwagi nie tylko sobie życzymy, ale prosimy o nią Boga.

Obecność Ducha Świętego zawsze wiąże się z odwagą. W pierwszej kolejności przez to, że działanie Boga w duszy człowieka najpierw zabiera lęk, a w historii zbawienia zawsze wiązało się z pokojem. Później, gdy już zabierze lęk, uzdalnia do podjęcia wyzwań. Wśród darów Ducha Świętego szczególnie rozważamy tę tajemnicę w darze męstwa. Człowiek, który jest ożywiany przez Ducha, nie boi się wyznać wiary, nie boi się stanąć w obronie słabszych, nie boi się głośno mówić, kim jest. To dzięki tej odwadze chrześcijańscy męczennicy wszystkich czasów byli w stanie głosić Ewangelię nie tylko słowem, ale też oddaniem życia w imię Jezusa.

Kościół stawia nam świętych jako wzór odwagi nie dlatego, że posiadali jakieś nadludzkie zdolności. Ich odwaga zawsze wynikała z bliskiego przylgnięcia do Jezusa, oddania Jemu wszystkich swoich lęków i słabości. To nie nadludzkie możliwości, a działanie Ducha Świętego pozwalało im dokonać rzeczy niewyobrażalnych dla tych, którzy patrzyli z zewnątrz.

Tak samo było ze Sługą Bożym Księdzem Michałem Rapaczem. Dbał o to, żeby być blisko Jezusa – przez pobożne odprawianie Mszy Świętej, trwanie na adoracji Najświętszego Sakramentu, odmawianie różańca. Przez to naturalne dla niego było, że Prawo Boże należy stawiać ponad tym stanowionym przez ludzi. Odważnie walczył o to, aby wszyscy, którzy byli mu powierzeni, mogli uczestniczyć w nabożeństwach i publicznie wyznawać wiarę. Nie bał się też napominać

tych, którzy zbyt lekko traktowali sprawy Boże. Nie wahał się nawet wtedy, gdy za jego nieugiętość, stanie po stronie Boga i dobra ludzi, groziły mu sąd czy śmierć. To wszystko było owocem działania w nim Ducha Świętego.

Dziękując za dar życia Księdza Michała i ten piękny przykład odwagi płynącej z relacji z Jezusem, prosimy Boga dla nas wszystkich o to, abyśmy byli odważni. Aby dał nam odwagę, która pozwala być sobą, niezależnie od tego, co inni powiedzą, i przede wszystkim wybiera Boga i swoje zbawienie. Prośmy też o to, aby Pan Bóg powołał do służby kapłańskiej młodych mężczyzn, którzy będą odważnie głosić Ewangelię.

WPROWADZENIE DO LITANI

Jezu, wielbiąc Twoje Najświętsze Serce, zawierzamy Ci kandydatów do bierzmowania. Ty wiesz, jak bardzo potrzeba młodym ludziom odwagi, by przyznać się do Ciebie wobec rówieśników. Ty wiesz, jak bardzo potrzeba odwagi, by pozostać na katechezie. Dopomóż młodzieży, by z odwagą przyjęli dar Ducha Świętego w dniu bierzmowania i by ten dar pielęgnowali aż do końca swoich dni.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień VI

SŁUŻBA

11 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **Liturgiczna Służba Ołtarza,
ceremoniarze parafialni, Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Artur Czepiel**

WPROWADZENIE

Panie Jezu, w kolejny czerwcowy wieczór jesteśmy u Twych stóp, by wielbić wezwaniami litanii Twoje Najświętsze Serce. Dzisiaj przychodzimy z Nadzwyczajnymi Szafarzami Komunii Świętej, z ministrantami, lektorami, ceremoniarzami. Oni w liturgii są najbliżej Ciebie. Chcemy za nich się modlić, aby Twoja bliskość nigdy im nie zubożniała i nie spowszedniała.

ROZWAŻANIE

Istotą każdego powołania kapłańskiego jest służba. Wiedział o tym Czcigodny Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz, do którego beatyfikacji się przygotowujemy. Ideę kapłaństwa służebnego realizował jako

wikariusz zarówno w Płokach, jak i w Rajczy, a także po powrocie do Płok jako administrator tej parafii. Szczególnie umiłował sobie służbę wobec osób chorych i cierpiących. Według danych z ksiąg parafialnych w Rajczy zaopatrzył sakramentami 393 chorych. Również w Płokach chętnie i często odwiedzał chorych, nie zrażając się tym, że w rozległej parafii trzeba było nierzadko wiele kilometrów iść pieszo. Bardzo mu zależało, by człowiek przytłoczony ciężarem choroby, mógł spotkać się z Jezusem w świątyni swojego serca.

Modląc się dzisiaj za Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej – zwłaszcza posługujących w naszej parafialnej wspólnocie – dziękujemy za ich posługę wobec osób chorych i cierpiących. Pierwszym zadaniem każdego szafarza jest bowiem przyniesienie Komunii tym, którzy przez wiek i chorobę sami do Chrystusa przyjść nie mogą. Dzisiaj prosimy, by wzorem Księdza Michała Rapacza swoją posługę wobec cierpiących realizowali ofiarnie. By zawsze kierowało nimi to pragnienie, które Księdza Michała uczyniło szczególnie sługą chorych i cierpiących. Pragnienie, by nikt – nawet ten, kogo choroba uwięziła w domu – nie był pozbawiony sakramentalnej więzi z Jezusem, lekarzem duszy i ciała.

Czcigodny Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz w swojej służbie nie chciał przywiązywać ludzi do siebie. Służył ofiarnie parafianom, by prowadzić ich do Jezusa. Toteż w czasie wizyty duszpasterskiej w wioskach, które należały do parafii Płoki, najpierw zapraszał parafian na Eucharystię w kaplicy. Dopiero potem wyruszał w drogę, aby odwiedzać ich domy. W pierwszej kolejności prowadził ich do obecnego w Eucharystii Chrystusa. Tak bowiem winien czynić każdy podejmujący posługę w Kościele. Modląc się dzisiaj szczególnie za ministrantów, lektorów oraz ceremoniarzy, posługujących w naszej parafii, prosimy, by podejmując święte czynności liturgiczne nigdy nie zasłaniali sobą Chrystusa. By wszystkie trudy i działania, jakie podejmują przy ołtarzu, czynili na Jego chwałę. Wreszcie prosimy,

by przez swoją ofiarną służbę pomagali wiernym spotkać Jezusa, który w liturgii jest wśród nas prawdziwie obecny. Modlimy się dla nich również o gorliwość w służbie przy ołtarzu i o to, by dzięki niej umocnili swoją wiarę i nigdy nie odeszli od Jezusa, któremu służą.

WPROWADZENIE DO LITANII

Panie Jezu, zawierając Ci ministrantów, lektorów, ceremoniarzy i Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej naszej wspólnoty, prosimy również o ducha służby dla każdego i każdej z nas. Wielbiąc słowami litanii Twoje Najświętsze Serce, prosimy, by i nasze serca były ciche i pokorne. Daj nam serca służebne, gotowe przyjść z pomocą każdemu człowiekowi. Takie serce miał Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz i o takie serca z wiarą prosimy dla nas samych.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień VII

ZAWIERZENIE SIĘ BOGU

---

12 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **osoby życia konsekrowanego**

AUTOR ROZWAŻANIA: **s. Edyta Wesołowska CSS**

WPROWADZENIE

Jezu, cichy i pokornego serca, ukryty w kruchym chlebie. W kolejnym dniu nowenny przed beatyfikacją Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza przychodzimy z tymi, którzy w pokorze i często ukryciu przed światem służą Tobie. Myślimy o osobach życia konsekrowanego i je dzisiaj w sposób szczególny otaczamy naszą modlitwą. Prosimy również o nowe powołania zakonne, zwłaszcza spośród rodzin naszej parafialnej wspólnoty.

ROZWAŻANIE

Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz był kapłanem całkowicie oddanym swojemu powołaniu. Poprzez twórcze apostołstwo – posługujący chorym, oddany pracy z młodzieżą, wierny Chrystusowi do końca,

aż do oddania swojego życia – jest wzorem dla każdego wierzącego człowieka. Jest nim zwłaszcza dla osób konsekrowanych, które mogą czerpać z jego postawy autentyczne zawierzenie i zaufanie Bogu, zwłaszcza w chwilach trudności i prób, w milczącym poświęceniu, w poddaniu się woli Bożej, w pokorze życia ukrytego. Żarliwa miłość do Jezusa, która cechowała tego kapłana, może być siłą pociągającą młodych do odpowiedzenia „tak” na łaskę powołania.

Ksiądz Michał poddany działaniu Ducha Świętego, otwarty na Jego dary – szczególnie na dar męstwa, który zaowocował jego męczeńską śmiercią – inspiruje osoby konsekrowane do odważnego podejmowania wyzwań, jakie stawia przed nimi współczesny świat. Kiedy przyjmujemy Ducha Świętego, On nas prowadzi i w Jego mocy możemy być autentycznymi świadkami zbawienia – solą ziemi i światłem świata.

Osoby poświęcone Bogu z odwagą, jaka cechowała Sługę Bożego Księdza Michała Rapacza, pragną przybliżyć bliźnim Miłość i uobecnić ją zawsze tam, gdzie jej brak. Chcą ukazywać ludziom Bożą dobroć i zachwycać Ewangelią. Dawać świadectwo swoim życiem, czynami i słowami. Pragną zawsze być w Kościele, modlić się za Kościół, służyć Kościołowi, którego są „wyborną częścią”.

Chcą patrzeć na rzeczywistość oczami wiary, czynić ze swojego życia bezinteresowny dar, wypełniać charyzmaty swoich założycieli i przez wierność złożonym ślubom zakonnym – czystości, ubóstwa i posłuszeństwa – wypraszać dar nowych powołań do służby Bogu w kapłaństwie i w życiu konsekrowanym.

WPROWADZENIE DO LITANII

Jezu, w Twoim Najświętszym Sercu, przebitym z miłości dla nas, składamy wszystkie osoby życia konsekrowanego. Umacniaj je w wiernym kroczeniu drogą powołania. Wzbudzaj także nowe powołania

zakonne, by nigdy nie zabrakło tych, którzy w cichości i pokorze serca będą modlitwą wypraszać łaski dla świata oraz dla każdej i każdego z nas.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień VIII

CIERPIENIE

13 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZĄ: **samotni, chorzy i cierpiący**

AUTOR ROZWAŻANIA: **ks. Józef Habina**

WPROWADZENIE

Jezu, wielbimy cud Twojej eucharystycznej obecności. Każdy dzień przybliży nas do radosnej beatyfikacji Księdza Michała Rapacza. Dziś przynosimy w sercach osoby chore i cierpiące, które zawsze były bardzo bliskie sercu i posługiwaniu Sługi Bożego. Prosimy, by nie straciły z oczu Jezusowego krzyża i w nim – tak jak Ksiądz Michał Rapacz – złożyły całą swoją ufność.

ROZWAŻANIE

W kolejnym, przedostatnim już dniu nowenny przed beatyfikacją Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza chcemy pochylić się nad tematem cierpienia.

Ktoś kiedyś powiedział, że na swoim krzyżu umiera się najspokojniej. Ten spokój, który rodzi się z dobrowolnego przyjęcia krzyża,

niewątpliwie miał w sobie Ksiądz Michał Rapacz. Podczas jednego ze swoich kazań powiedział: „Nigdy nie wyrzeknę się własnego krzyża”. Jak bardzo zdumiewa, a może nawet zawstydza nas to szczere i zdecydowane wyznanie, które – jak się później okazało – nie było tylko rzuconymi na wiatr, górnolotnymi słowami. To wyznanie zostało przypieczętowane własną krwią. Potwierdzone w sposób pełny i ostateczny. To wyznanie płynęło ze spokojnego i posłusznego aż do śmierci serca kapłana, który często adorował Jezusa, ukrytego w Najświętszym Sakramencie.

Tak często potrzebujemy tego spokoju, który miał w sobie Ksiądz Michał Rapacz. Spokoju, który swe źródło ma w przebitym Sercu Jezusa. To Zbawiciel pierwszy pokazuje nam, że wzięcie swojego krzyża jest możliwe. Mało tego, właśnie na tym krzyżu Chrystus umiera cichy i spokojny. O dar tego spokoju prosimy Cię dziś, Panie Jezu. Spokoju, który pozwala przyjąć i wziąć nasz osobisty krzyż.

Chrystus najlepiej wie, co dziś jest tym naszym osobistym krzyżem. Co jest tą częścią cierpienia, którego być może chcielibyśmy się wyrzec. Cierpienie nieuleczalnej choroby, bólu, samotności. Cierpienie niespełnionych marzeń, planów, ambicji. Cierpienie poranionych, sparaliżowanych ciał, umysłów i serc. Cierpienie wynikające ze straty ukochanych osób. Powierzamy dziś naszemu Panu wszystkich, którzy cierpią w jakikolwiek sposób, szczególnie tych, którzy stracili nadzieję i nie mają już sił do dalszej drogi.

WSTĘP DO LITANII

Panie Jezu, cichy i pokorny. Naucz nas przyjmować nasze codzienne krzyże ze spokojem, ufnością i wiarą w to, że Ty niesiesz je razem z nami. Chcemy za Tobą powtarzać: „Nie moja, ale Twoja wola, Ojczy, niech się stanie”.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Dzień IX

ŚWIĘTOŚĆ

14 czerwca

INTENCJA: **Modlitwa o nowe i święte powołania kapłańskie**

MODLITWĘ PROWADZI: **cała wspólnota Kościoła krakowskiego**

AUTOR ROZWAŻANIA: **bp Robert Chrzęszcz**

WPROWADZENIE

Panie Jezu, dobiega końca nowenna przed uroczystością beatyfikacji Czcigodnego Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza. Już jutro wraz z całym Kościołem krakowskim będziemy radować się wyniesieniem go do chwały ołtarzy, dlatego w przededniu tego wydarzenia chcemy modlitwą otaczać naszą archidiecezję: Arcybiskupa Marka, jego Biskupów Współpracowników, Kardynała Stanisława, naszych Biskupów Seniorów, kapłanów, osoby życia konsekrowanego i wszystkich wiernych. Prosimy także o dar nowych powołań do kapłaństwa i życia zakonnego oraz dobre owoce dobiegającego końca Kongresu Eucharystycznego Archidiecezji Krakowskiej.

ROZWAŻANIE

Dzisiaj wspólnie pochylamy się nad tematem świętości. Świętości widzianej w perspektywie Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza, ale także w kontekście naszego życia osobistego i wspólnotowego. Jako ludzie wierzący nie jesteśmy osamotnieni na tym świecie. Tworzymy wspólnotę ludzi wiary, która koncentruje się wokół tych mniejszych wspólnot: rodzin, parafii, a także wokół naszej diecezjalnej wspólnoty. Uczestnicząc w ich życiu, doświadczamy, że są obok nas ludzie, którzy zmierzają w tym samy kierunku.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego możemy odnaleźć słowa, które przypominają nam o naszym powszechnym powołaniu do świętości. W punkcie 1721 czytamy, że: „Bóg (...) stworzył nas, byśmy Go poznawali, służyli Mu, miłowali Go, i w ten sposób doszli do raj. Szczęście czyni nas «uczestnikami Boskiej natury» (2 P 1, 4) i życia wiecznego. Wraz z nim człowiek wchodzi do chwały Chrystusa i do radości życia trynitarnego”. Naszym fundamentalnym powołaniem – zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i wspólnotowym – jest powołanie do świętości, do szczęścia, do życia z Bogiem.

Dziś, niosąc na barkach bagaż naszych osobistych historii, często trudno jest nam mówić o sobie jako o świętych. Trzeba jednak przyznać, że właśnie w taki sposób patrzyli na siebie pierwsi chrześcijanie. Nazywali siebie zwyczajnie świętymi. Świadczą o tym choćby zakończenie Listu do Filipian, gdzie odnaleźć możemy słowa: „Pozdrawiają was bracia, którzy są ze mną. Pozdrawiają was wszyscy święci, zwłaszcza ci z domu cezara” (Flp 4, 21–22). Podobnie w *Didache* – nauce Dwunastu Apostołów z II wieku – zawarte zostały słowa modlitwy, ale jednocześnie i przestrogi: „Niechaj przyjdzie Twa łaska, I niech przeminie ten świat, Kto święty, niech przystąpi, Kto nim nie jest, niech czyni pokutę”. Widzimy na przykładzie tych dwóch wspomnianych fragmentów, jak dla pierwszych chrześcijan ważna była świadomość świętości i obcowania z nią tak, aby przenikała ona całe ich

życie, czyniąc ich godnymi naśladowcami Chrystusa na ziemi w tej wędrówce wiary.

Niech przykład życia i męczeńskiej śmierci Sługi Bożego Księdza Michała Rapacza będzie dla nas inspiracją do większej troski o świętość w naszym życiu. Nie poprzez wzniosłe akty beatyfikacji czy kanonizacji, ale przez drogę wiary w codzienności. Nie patrzmy na świętość jak na coś niedostępnego, jak na jakąś doskonałość moralną, której nigdy nie osiągniemy. Bądźmy gotowi codziennie z ufnością oddawać swoje życie Bogu, stać na straży jego przykazań w naszym życiu i pielęgnować miłość do Niego, do naszych braci i do nas samych. Wtedy będziemy sługami prawdy, oddającymi każdą minutę swojego życia Bogu, podobnie jak czynił to Sługa Boży Ksiądz Michał Rapacz.

WPROWADZENIE DO LITANII

Jezu, którego Serce jest źródłem życia i świętości, słowami litanii zawierzamy Ci Kościół krakowski, który jutro będzie radował się darem beatyfikacji Księdza Michała Rapacza i zakończy trwający od marca Kongres Eucharystyczny Archidiecezji Krakowskiej. Niech osoba Księdza Michała Rapacza będzie dla nas wzorem wierności Tobie aż do końca. Prosimy także, by jego przykład wzbudzał w Kościele krakowskim nowe powołania – by nie zabrakło młodych ludzi, którzy nie zawahają się poświęcić swojego życia na służbę Tobie.

Litania do Najświętszego Serca Jezusowego, s. 31.

Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa

Kyrie eleison.

Christe, eleison.

Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas. – Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, – zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, – zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, – zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, – zmiłuj się nad nami.

Serce Jezusa, Syna Ojca Przedwiecznego,

Serce Jezusa, w łonie Matki Dziewicy przez Ducha Świętego
utworzone,

Serce Jezusa, ze Słowem Bożym istotowo zjednoczone,

Serce Jezusa, nieskończonego majestatu,

Serce Jezusa, świątynio Boga,

Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,

Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,

Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,

Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbnico,

Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne,

Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenna głębi,
 Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,
 Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich,
 Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności,
 Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa,
 Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec bardzo upodobał,
 Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali,
 Serce Jezusa, odwieczne upragnienie świata,
 Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia,
 Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,
 Serce Jezusa, źródło życia i świętości,
 Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,
 Serce Jezusa, zelżywością napełnione,
 Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte,
 Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne,
 Serce Jezusa, włócznią przebite,

Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,
 Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,
 Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,
 Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników,
 Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie,
 Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających,
 Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – przepuść nam, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – wysłuchaj nas, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – zmiłuj się nad nami.

P. Jezu cichy i pokornego serca.
 W. Uczynź serca nasze według Serca Twego.

MÓDLMY SIĘ.

Wszzechmogący, wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna swego i na chwałę, i zadośćuczynienie, jakie w imieniu grzeszników Ci składa, † daj się przebłagać tym, którzy zebrzą Twojego miłosierdzia, * i racz udzielić przebaczenia w imię tegoż Syna swego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen

